

یکشنبه ۱۹ مرداد ۱۴۰۴ | ۱۶ صفحه | ۲۰ هزار تومان | سال چهارم | شماره ۸۵۵
www.hammihanonline.ir

برنامه‌های روزگار تعلیق

ارزیابی کارشناسان از اظهارات **سیدعلی مدنی‌زاده**

درباره بورس، گمرک و خصوصی سازی

ازدواج اجباری، بی‌خانمانی و خودسوزی

گفت‌وگوی **الهه محمدی** با ۶ زن افغانستانی ردمرز شده

درباره شرایط زندگی‌شان در این کشور

بازی مرگ و زندگی سیاستمدار

یادداشتی از **سیدعبدالجواد موسوی**

درباره بازگشت علی لاریجانی به شورای عالی امنیت ملی

دوران جدید سایه‌نشین

کارنامه و آینده سعید جلیلی در گفت‌وگو با ناصر ایمانی و منصور حقیقت‌پور

سرمقاله

پس شام و ناهار چی؟

روز خبرنگار هم آمد و چند دوجین تعریف و تمجید از این حرفه شد. هرکس توانست پیامی داد و به‌طور کلی بر این حرفه تأکید کرد. آقای پزشک‌نیز به این مناسبت به صداوسیما رفت و در گفت‌وگویی چنین گفت: «حتی کسانی که ما انتظار نداشتیم و ما برخی از آنان را به زندان برده بودیم، حال درست یا نادرست، بر خورده‌هایی کرده بودیم، آمدند و پای ایران ایستادند.» از همه آنان که در این روز پیام دادند، تشکر می‌کنیم. ولی به درک ابعاد اهمیت این حرفه از سوی تبریک‌گویان همچنان تردید جدی داریم. این حرفه فائز و نمایشی برای بازتاب دادن تبلیغاتی صاحبان قدرت نیست. این حرفه نهادی نظارتی و آگاهی‌بخش است که برای هر دو وجه نظارتی و آگاهی‌بخشی خود نیازمند امکانات و تمهیداتی است که متأسفانه به موازات صدور پیام‌های رنگارنگ در جهت تیرگی حرکت می‌شود. اولین مورد، حق دسترسی آزاد به اطلاعات است. قانون ضعیف آن هم هست؛ ولی کواجرای آن؟

بررسی پیامدهای ژئوپلیتیکی، ترانزیتی و امنیتی توافق سران جمهوری آذربایجان و ارمنستان

گزارش بین‌الملل ۲۰۳۰-۸۰۹

مسیر ترامپ علیه ایران و روسیه

در حال بایکوت کردن ایران هستند | **سیده فاطمه مقیمی** کارشناس حوزه حمل و نقل باید از این کریدور به نفع خود استفاده کنیم | **رحمن قهرمانپور** کارشناس بین‌الملل
پیروزی ترامپ بر ظریف | یادداشتی از **نادر صدیقی** نویسنده و پژوهشگر
اولین آزمون لاریجانی | یادداشتی از **علی آهنگر** نویسنده و پژوهشگر تاریخ
روسیه بازنده اصلی است | **محمدحسین لطف‌اللهی** گزارشگر بین‌الملل

نگاه هم‌میهن

انتقال زندانیان و مصائب آن

احمدزیدآبادی
نویسنده و مشاور هم‌میهن

از زنده‌یاد آیت‌الله سیدمحمد طالقانی نقل شده است که «جایابی در زندان» عذابش بیش از هر چیز دیگر است، حتی انتقال از یک بند به بند دیگر چه رسد از یک زندان به زندان دیگر. آنها که تجربه زندان را از سر گذرانده و بخصوص با انتقال‌های پی‌در پی روبه‌رو بوده‌اند، سخن مرحوم طالقانی را تصدیق می‌کنند. جایابی زندانی از یک سلول انفرادی به سلول کناری آن هم معمولاً سبب فشار روحی و روانی بر او می‌شود. جایابی در زندان اما به دلایل گوناگون امری مرسوم است و گاه به انگیزه اذیت و آزار و گاه از سر ضرورت و اجبار صورت می‌گیرد. از این رو، یک ناظر بی‌طرف، بین انتقال به قصد تنبیه و آزار و اذیت و انتقال بنا به ضرورت و اجبار شرایط، خط فاصلی رسم می‌کند. در حقیقت، نوع برخورد مأموران و توضیحات پرسنل زندان و مکان انتقال به آنجا، خود نشان‌دهنده انگیزه انتقال است و زندانی خود آن را به راحتی تشخیص می‌دهد. در انتقال‌های ضروری، معمولاً رئیس زندان یا معاونان او، دلیل انتقال زندانی یا زندانیان را به آنها توضیح می‌دهند، در بازرسی اموال آنها سختگیری نمی‌کنند و مراتب همدلی و احترام را به جامی آورند. در انتقال‌های تنبیهی اما همه چیز غیر مترقبه و ناگهانی و با اعمال سختگیرانه مقررات کشدار انجام می‌گیرد و حداکثر توضیح پرسنل زندان این است که آنها بی‌تقصیر و مأمور و معذورند و دستور از «جاهای دیگر» آمده است. منظور از «جاهای دیگر» معمولاً اشاره به نهادهای امنیتی است. اگر از دخالت نهادها و مأموران امنیتی صرف نظر شود، پرسنل زندان‌ها، اخلاق و رفتاری متفاوت از دیگر دوابر دستگاه‌های دولتی ندارند. همه نوع آدمی با هر نوع گرایش اعتقادی و سیاسی در بین آنها یافت می‌شود. <

طرح: هادی حیدری / هم‌میهن

محمود
فرشچیان
۱۳۰۸ - ۱۴۰۴

یادنامه فرهنگ ۱۱۴۱۵

با یادنوشت‌هایی از:
سما بابایی
حسین گنجی
حسین نوروزی